

হৈয়েদেনা হজৰত আকদছ আম্বিকুল মোমিনিন খলিফাতুল মছিহ পঞ্চম (আইঃ) য়ে ২০১৬ চনৰ ৮ এপ্ৰিলত লণ্ডনৰ বায়তুল ফুতুহ মছজিদত প্ৰদান কৰা জুম্মাৰ খোতবাৰ সাৰাংশ ।

হয়তো কোনোবাই আমালোকক মুছলমান কওঁক বা অমুছলমান বুলিয়ে কওঁক, নাইবা যি নামেই লওক, কিন্তু আমি আল্লাহ তায়লাৰ প্ৰদত্ত পৰিচয় অনুসৰি আৰু আঁহজৰত (ছাঃ) য়ে প্ৰদান কৰা পৰিচয় অনুসৰি প্ৰকৃত মুছলমান আৰু আমি আমাক উক্ত নামেৰে পৰিচয় দিয়াত কোনেও বাধা প্ৰদান কৰিব নোৱাৰে ।

তাছাছদ, তাউয, তাছমিয়া আৰু ছুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হুযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে- এবাৰ হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) য়ে এই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিছিল যে আমি নিজে নিজৰ বিষয়ে ভৱা চিন্তা আৰু পৰ্যালোচনা কৰা উচিত যে মোৰ কাম আৰু আমল কোৰ'আন আৰু হদিছ অনুসৰি সম্পাদন হৈছে নে, হোৱা নাই ? এনেদৰে কোনো বিষয়ে যদি কোৰ'আন আৰু হদিছৰ পৰা বৰ্ণনা বা উৱাদিহ পোৱা নাযায় যি বিষয়ে মানুহে চিন্তা কৰে, তেন্তে সেই কাম কেনেদৰে সম্পাদন কৰিব পাৰি, এই সম্পৰ্কে অতীত হৈ যোৱা উলামা সকলৰ দিহা আৰু সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা প্ৰয়োজন । এবাৰ এই সম্পৰ্কে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ক প্ৰশ্ন কৰা হৈছিল যে, আমি আমাৰ মছলা-মছায়েল সম্পৰ্কে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণত কাৰ সহায় লোৱা উচিত ? ইয়াৰ উত্তৰত তেখেত (আঃ) য়ে কৈছিল যে আমাৰ নিয়ম হ'ল সৰ্বব প্ৰথমে কোৰ'আন কৰিমৰ নিৰ্দেশানুসৰি সিদ্ধান্ত লব লাগিব যদি কোৰ'আন কৰিমত কোনো বিষয়ে উল্লেখ নাথাকে তেন্তে হদিছত বিচাৰিব লাগিব যদি হদিছতো উল্লেখ পোৱা নাযায় তেন্তে উম্মতৰ ইমাম সকলে যি প্ৰমাণ আদি উল্লেখ কৰি থৈ গৈছে তাৰ পৰা সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিব লাগিব । এই ক্ষেত্ৰত হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে উল্লেখ কৰিছে যে চুন্নত হদিছৰ ওপৰত স্থান লৈছে গতিকে চুন্নতৰ দ্বাৰা প্ৰমাণিত হ'লে সেয়া আমল কৰিব পাৰি । চুন্নত হ'ল সেয়া যিবোৰ কাম আঁহজৰত (ছাঃ) য়ে কৰি দেখুৱাইছে আৰু চাহাৰা সকলে সেয়া শিকিছে, চাহাৰা সললৰ পৰা তাবেঈন আৰু তাবেঈন সকলৰ পৰা তাবে-তাবেঈন সকলে শিক্ষা লাভ কৰিছে, আৰু সেয়া উম্মতৰ মাজত প্ৰচলিত হৈ আছে । যিয়েই নহওক হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) য়ে এই বিষয়ে কৈছে যে আমি আমাৰ জীৱণ প্ৰণালীৰ ওপৰত দৃষ্টি দিব লাগিব আৰু আমি সেইবোৰ কাম কৰিব লাগিব যিবোৰ আল্লাহ আৰু আল্লাহৰ বচুলে অনুমতি প্ৰদাণ কৰিছে । মাজে সময়ে কিছুমান মানুহৰ ওপৰত নেকিৰ প্ৰভাৱে এনেকুৱা প্ৰভাৱিত কৰে যে তেওঁ নেকিৰ অসীম সীমাত প্ৰবেশ কৰি নিজৰ জীৱণ বিপন্ন কৰি তুলে নাইবা নিজৰ ওপৰতেই জুলুম কৰিবলৈ লয় । আকৌ এনেকুৱা কিছুমান লোক আছে সিহঁতে আল্লাহ আৰু তাৰ বচুলৰ নিৰ্দেশ ওপৰে ওপৰে ওপেক্ষিত ভাৱে গ্ৰহণ কৰে যদিও তাৰ ওপৰত সঠিক ভাৱে আমল নকৰে । নেকিৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যোৱা সকলৰ বহুত উদাহৰণ পাবলৈ আছে । এজনী মহিলাৰ উদাহৰণ তেখেত (ৰাঃ) য়ে আগবঢ়ায়, যিজনীয়ে নেকিৰ নামত নাজায়েজ কাম কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, আচলতে সেয়া নেকি নাছিল কাৰণ আল্লাহ তায়লা আৰু তাৰ বচুলে সেয়া কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া নাই ।

ইয়াৰ পিছতে বৰ্ণনা কৰে যে কিছুমান মানুহে মাজে সময়ে নিজৰ সপোন বাস্তৱায়িত হ'ব বুলি বৰ গুৰুত প্ৰদাণ কৰে দৰাচলতে তেওঁ সেই স্থানৰ গৰাকী নহয় বা ক'ব নোৱাৰি যে তাৰ সকলো সপোন সঁচা বা তাৰ কোনো অৰ্থ আছে । হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) য়ে উল্লেখ কৰিছে যে- আজি এজনী মহিলা মোৰ ওচৰত আহিছিল তাইৰ অলপ মগজুৰ দোষ আছে, তাই কবলৈ ধৰিলে যে মই সপোনত দেখো যে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে মোক কৈ আছে যে তুমি একেৰাহে ছয় মাহ ৰোজা ৰাখিলে খলিফাতুল মছিহৰ বেমাৰ ভাল হ'ব (তেতিয়া হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) অসুস্থ আছিল) । হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) য়ে তাইক উত্তৰ দিছিল যে তোমাৰ সপোন হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ ইলহামতকৈ বেছি সত্যতা বহন নকৰে । হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) কৈছে যে মোৰ ওপৰত নাথিল হোৱা ইলহামৰ যিকোনো এটা যদি কোৰ'আন আৰু চুন্নতৰ বিৰুদ্ধ হয় তেন্তে সেয়া মই গলধনৰ পৰা পৰিস্কাৰ কৰি বুলগমৰ দৰে দলিয়াই দিওঁ । হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে যিহেতু নিজৰ ওহি ইলহাম কোৰ'আন কৰিমৰ

আৰু চুলতৰ অনুসৰি হলনে নাই লক্ষ্য কৰিছিল। গতিকে আমাৰ সপোনৰ বিশ্লেষণও তেখেত (আঃ) ৰ নিৰ্দেশানুসৰি কৰিব লাগিব। কোৰ'আন কৰিম আৰু চুলতৰ বিপৰীত মুখী সপোন গুৰুত্ব বহুল নহয় বৰং অগ্ৰহণীয় কাৰণ কোৰ'আন আৰু চুলতৰ বিপৰীতে হোৱা স্বপ্ন সঁচা নহয়। গতিকে যথেষ্ট-মধ্যে হোৱা সপোনক বাস্তবায়িত কৰাৰ বাবে নিজকে কষ্টত নিপতিত কৰা কেৱল দোষণীয়ই নহয় বৰং এয়া পবিত্ৰ আমলৰ পৰিপন্থী আৰু মাজে সময়ে এয়া গোনাহত পৰিণত হয়। আল্লাহ তায়লা যিজনক নিজৰ ফালৰ পৰা প্ৰত্যাদিষ্ট কৰি থিয় কৰে, তাৰ সৈতে আল্লাহ তায়লাৰ সংযোগ আৰু আচৰণ বেলেগ ধৰণৰ হয় আৰু তেওঁ সাধাৰণ মানুহৰ পৰা ভিন্ন হয়। সাধাৰণ মানুহে তাৰ লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰে। এই সম্পৰ্কে কোনোবাই হয়তো ভাবিব পাৰে যে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে একেৰাহে ছয় মাহ ৰোজা ৰাখিছিল। যিয়েই নহওক তেখেতৰ ভাবে স্পষ্ট আছিল যে তেখেতক আল্লাহ তায়লা নবুয়তৰ স্থানত থিয় কৰিব এই বিষয়ে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে কৈছে যে মই প্ৰত্যেক জনক এনেকুৱা কৰিবলৈ উপদেশ নিদিওঁ বা মই নিজেওঁ নিজৰ ইচ্ছা অনুসৰি এনেকৈ ৰোজা ৰখা নাই। মনত ৰাখিব যে মই স্পষ্ট দিব্য স্বপ্নৰ জৰিয়তে আল্লাহ তায়লাৰ পৰা বাৰ্তালাভ কৰি নিদাৰ্শ শাৰিবীক কষ্টৰ অংশলৈ ভোক-পিয়াহৰ স্বেৰাদ লভিছো। কিন্তু এনেকুৱা দ্বিতীয় বাৰ আৰু কৰা নাই। ইয়াৰ পিছত মাজে সময়ে তেখেত (আঃ) যে নিজৰ ৰোজাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিছিল আৰু বেলেগক আৰু নিজৰ অনুসৰণকাৰী সকলক এনে কৰিবলৈ নিষেধ কৰিছিল।

আকৌ ছয়ৰ আনোৱাৰ (আইঃ) যে কয় যে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ ওপৰত দোষ জাপি দিয়ে যে তেখেত (আঃ) যে আহি এটা জমাত প্ৰতিষ্ঠা কৰি বিবাদৰ জন্ম দিছে, মুছলমান সকলৰ মাজত তেখেত (আঃ) ৰ কথামতে তেখে (আঃ) যে ৭৩ নম্বৰ ফিৰকাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে। প্ৰয়োজন হ'ল পাৰ্থক্য দুৰীকৰণ আৰু সম্প্ৰসাৰণ। মক্কাবাসী সকলেও আঁ-হজৰত (ছাঃ) ক দোষাৰোপ কৰিছিল যে- তেখেত (ছাঃ) যে, আমাক ভাই-ভাইৰ মাজত ভিন্নতা আনি দিলে, আমাক দুভাগ কৰি পাৰ্থক্যৰ জন্ম দি শত্ৰুতাৰ জন্ম দিলে। দৰাচলতে এনেকুৱা অৱস্থা প্ৰথমৰ পৰাই সিহঁতৰ মাজত বিদ্যমান আছিল। ঠিক সেই অৱস্থা আজিও মুছলমান সকলৰ মাজত চলি আছে। আল্লাহ তায়লা নবী সকলোক বিবাদ নিষ্পত্তি কৰি সকলোকে একগোট কৰি একতাবদ্ধ কৰিবলৈ পঠায়। গতিকে যিজনে বিশ্বাস স্থাপন কৰে সেইজন নিৰাপত্তাৰ অধীনত আহে আৰু বিবাদৰ পৰা আঁতৰি যায় আৰু বিৰুদ্ধবাদী সকলে বিবাদত লিপ্ত হৈ পৰে। এতিয়া আমাৰ বিৰুদ্ধে বিৰুদ্ধী সকলে যিমান ইচ্ছা বিৰুদ্ধ কৰক কিন্তু পাৰস্পৰিক ভাবে এওঁলোক বিভক্ত, সিহঁতৰ হৃদয়ত পাৰ্থক্য আৰু একতা বিহীন অৱস্থা সংলগ্ন হৈ আছে। যি সময়লৈকে সিহঁতে ইমামক মান্য নকৰিব এনে অৱস্থাতে চলি থাকিব।

হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) যে উক্ত কাজিয়া বিবাদৰ চিত্ৰাঙ্কিত কৰিবলৈ গৈ উল্লেখ কৰে যে এজন বন্ধুয়ে কলে যে এবাৰ এজন আহলে হাদিছৰ লোক হানিফি সকলৰ মছজিদত সিহঁতৰ লগত বা-জমাত নামাজ পঢ়ি আছিল। আন্তাহিয়াতুৰ মাজত আঙুলি থিয় কৰে আচলতে তেওঁৰ তাছহুদৰ মাজত আঙুলি থিয় কৰিব লাগিছিল, সেয়া দেখি সকলো মুক্তাদিয়ে নামাজ এৰি তেওঁক হাৰামি-হাৰামি বুলি গালি পাৰিব ধৰিলে। হানিফি সকলৰ বিশ্বাস হ'ল তাছহুদৰ মাজত আঙুলি থিয় কৰিব নালাগে। সিহঁতে এইটো নেদেখিলে যে পঢ়ি থকা নামাজ ভঙ কৰা কিমান ডাঙৰ অপৰাধ। সকলোৱে নামাজ এৰি তাৰ আঙুলি থিয় কৰা পৰিলক্ষিত কৰি গালি শপনি পাৰিবলৈ ধৰিলে আৰু মাৰধৰ কৰা আৰম্ভ কৰিলে। হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) যে কয় যে এনে কুৱা বিবাদ হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ আবিৰ্ভাৱৰ আগতেও আছিল, তেখেত (আঃ) যে ইয়াৰ সংস্কাৰ কৰিছে। এবাৰ এজনে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ ওচৰত এনেকুৱা পাৰ্থক্য প্ৰশ্ন কৰে যে- আপুনি আহি আৰু বেছি পাৰ্থক্য সৃষ্টি কৰিছে। তেতিয়া তেখেত (আঃ) যে কয় যে- ঠিক আছে- আপুনি কওকচোন ভাল গাখীৰ ভালে ৰাখিবলৈ দৈৰ সৈতে মিলাই ৰাখিব নে পৃথকে ৰাখিব? গাখীৰ ভাল ৰাখিবলৈ হলে দৈৰ পৰা আতৰাই ৰাখিব লাগিব কাৰণ এটোপাল দৈ গাখীৰত পৰিলে গাখীৰ বেয়া হৈ যাব। গতিকে পবিত্ৰ লোকৰ জমাত সদায় সমস্যা জৰ্জৰিত সকলৰ জমাতৰ পৰা পৃথকে থকা প্ৰয়োজন। যি ফিৰকা বা জমাত প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছে এয়া পবিত্ৰ লোকৰ জমাত। গতিকে এয়া সিহঁতৰ পৰা আঁতৰত ৰখা প্ৰয়োজন যি সকলে অধঃপতিত হৈছে। যেনেকৈ সোচঁৰা ৰোগীৰ পৰা আঁতৰত নাথিকিলে নিজেও বেমাৰত আক্ৰান্ত হয়। এনেদৰে আল্লাহ তায়লাৰ

চুনত হ'ল আধ্যাত্মিক বেমাৰী সকলৰ পৰা তাৰ প্ৰত্যাৰ্থিত্ব দ্বাৰা প্ৰতিষ্ঠিত জমাত পৃথকে ৰখা। আল্লাহ তায়লায় কৈছে যে-“ ইয়া আইয়ুহাল্লাজিনা আমানু কুআনফুছা কুম ওয়া আহলিকুম নাৰা ”। অৰ্থাৎ নিজৰ আৰু লগতে নিজৰ পৰিয়ালবৰ্গৰ প্ৰাণ দাবানলৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

আকৌ সম্পৰ্ক স্থাপনৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰে যে এতিয়া যদি হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ মান্য কাৰীৰ বিবাহ অ-আহমদীৰ সৈতে পাতি দিয়া হয় তেন্তে গিৰিয়েকৰ বাবে তাই আহমদীয়তৰ পৰা আঁতৰ হৈ যাব আৰু যদি আহমদীয়ত এৰিব নিবিচাৰে তেন্তে তাইৰ ওপৰত অত্যাচাৰ আৰম্ভ হ'ব। গতিকে আমি অ-আহমদীৰ লগত সম্পৰ্ক স্থাপন নকৰি কেৱল বিৰুদ্ধীতাৰ হাত সৰা নহয় বৰং নিজকে নিজে ৰক্ষা কৰাৰ চেষ্টা কৰা উচিত। কিন্তু এইফালে মনযোগ কেৱল তাৰেই আকৰ্ষণ হ'ব যি জনে দ্বীনক পাৰ্থিৱতাৰ ওপৰত স্থান দিয়ে। এই ক্ষেত্ৰত আহমদী লৰা সকলেও অস্তুভুক্ত আছে। যিজন আহমদী লৰায় অ-আহমদী ছোৱালীক বিয়া কৰায়। গতিকে যদি নিজকে নিজে প্ৰকৃত আহমদী বুলি ক'ব বিচাৰে তেন্তে কেৱল নিজৰ স্বাৰ্থ নেদেখিব আৰু আহমদী ছোৱালীকে বিয়া কৰাব। নিজৰ ইচ্ছাক বিসৰ্জন দি ভৱিষ্যত প্ৰজন্মক আৰু দ্বীনক, মূল্য দিব লাগিব নহলে কেৱল ছোৱালী সকলেই অ-আহমদীৰ সংস্পৰ্শত ধংস নহয় লৰাবোৰেও ধংস হ'ব। প্ৰত্যেক জন আহমদীয়েই বুজা উচিত কেৱল সামাজিক প্ৰভাৱ নাইবা সম্পৰ্ক স্থাপনৰ বাবে আহমদী হোৱাটো উচিত নহয় বৰং ধৰ্মৰ মূলভাৱ বুজি লৈ আহমদী হোৱাৰ চেষ্টা কৰা উচিত। যদি আহমদী ল'ৰা সকলে বাহিৰত বিয়া পাতিব বিচাৰে তেন্তে আহমদী জীয়াৰীৰ বিয়া ক'ত হ'ব? গতিকে লৰা সকলে চিন্তা কৰিব লাগিব। যদি এইফালে সাৱধানতা অৱলম্বন কৰা নহয় তেন্তে সকলোৱে এইফালে তাপলি মেলিব আৰু ভবিষ্যতে এই অৱস্থা আৰু বৃদ্ধিপাব আৰু ভবিষ্যত প্ৰজন্মত গৈ আহমদীয়ত নাথাকিব কেৱল সেই সকলৰ বাদে যি সকলৰ ওপৰত আল্লাহৰ বিশেষ ফজল হ'ব। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে এই সম্পৰ্কে সিদ্ধান্ত লৈছিল যে আহমদী ল'ৰা-ছোৱালীৰ নামত এটা বেজিষ্টাৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰা হওক। এই বিষয়ে এজনে উল্লেখ কৰিলে যে- ছয়ৰ বিবাহৰ বাবে উপযুক্ত বয়সৰ কথা আছে, আপুনি কৈছে যে অ-আহমদীৰ সৈতে বিবাহ বন্ধনত আৱদ্ধ নহব। এতিয়া কি কৰিব পৰা যায়? গতিকে বিবাহৰ উপযুক্ত বয়স হোৱা লৰা ছোৱালীৰ নামৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰা যাওক যাতে বিবাহ বন্ধনত সুবিধা হয়। উক্ত মানুহজনৰে এজনী জীয়াৰী আছিল। যেতিয়া এজন লৰা, ছোৱালী বিচাৰি আহিল, হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে সেই জনৰ ঘৰত ছোৱালীৰ বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ পঠালে কিন্তু মানুহজনে নানা অজুহাত দেখুৱাই প্ৰস্তাৱ নাকচ কৰি পিছত জীয়াৰীৰ বিয়া অ-আহমদী লৰাৰ সৈতে পাতি দিয়ে। যেতিয়া কথাটো হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে জানিব পাৰিলে তেখেত (আঃ) য়ে কলে যে- আজিৰ পৰা মই কোনো বিয়া বাৰুৰ ক্ষেত্ৰত মাত নামাতো এনেকৈ এই প্ৰস্তুতিৰ অন্ত পৰিল। যাৰ বাবেই আজি জমাতত বিয়াবাৰুৰ সমস্যাবিদ্ধমান ৰৈ আছে। জমাতত এনে লোকও আছে যিসকলে নিজৰ ব্যক্তিত্বৰ মৰ্যাদাৰ গৰ্বত ভাল প্ৰস্তাৱ এটা নাকচ কৰি দিয়ে যত লৰা ছোৱালী দুয়ো সন্মত থাকে। যিয়েই নহওক এনেকুৱা মানুহ যেতিয়া আছে যে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ কথা অমান্য কৰে সেই ক্ষেত্ৰত মোৰ কথা (ছয়ৰ আনোৱাৰ (আঃ)) অগ্ৰাজ্য কৰাটো ডাঙৰ বিষয় নহয়। যিয়েই নহওক কথা হ'ল যদি আহমদী লৰা-ছোৱালী ভাল সন্মত হয় তেন্তে পিতৃ-মাতৃয়ে জেদ ধৰিব নালাগে। জাত-পাত মৰ্যাদা আদিৰ সমস্যা বিচাৰ্য্য নহয়। বিয়া বাৰুৰ ক্ষেত্ৰত ছোৱালীৰ পছন্দ অপছন্দৰ বিষয়টো গুৰুত্ব দিব লাগে। আঁ-হজৰত (ছাঃ) য়ে এয়া পছন্দ কৰিছিল যে ছোৱালীৰ পছন্দ আৰু ইচ্ছাক গুৰুত্ব দিব লাগিব। কিন্তু ইছলামত এইটো জৰুৰী যে ওলিৰ অনুমতি অবিহনে নিকাহ জায়েজ নহয়। কিন্তু এয়া অকলশৰীয়া বা পৃথক জনীৰ বাবে প্ৰযোজ্য নহয়। ইয়াৰ বাবে পৃথক ব্যৱস্থা আছে। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে- চৰিয়তৰ বিৰুদ্ধে কাম হ'ল ছোৱালীৰ সন্মতি ক্ৰমে কোনো ওলিৰ অনুপস্থিতি বা সন্মতি অবিহনে বিবাহ কাৰ্য্য সম্পাদন কৰা। আগতেই উল্লেখ কৰা হৈছে যে বিনা কাৰণত পিতৃ-মাতৃয়ে এনে জোৰ জৰস্থি কৰিব নালাগে, মিছাতে প্ৰলোভ হৈ সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিব নালাগে। উপযুক্ত কাৰণ অবিহনে এনে কাৰ্য্য হত্যাৰ দৰে অপৰাধ সৰ্ব্বান্ত হ'ব। ইছলামত ইয়াৰ অনুমতি নাই যে ছোৱালীয়ে ঘৰৰ পৰা ওলাই আদালত বা কোনো মৌলভীৰ ওচৰত গৈ বিয়া পাতে। কিছুমান বাধ্যবাদকতাৰ ক্ষেত্ৰত অৱস্থা অনুমতি ছোৱালীয়ে যুগ খলিফাৰ ওচৰত লিখিব পাৰে আৰু তাৰ সিদ্ধান্ত অনুসৰি কাম কৰিব পাৰে। গতিকে যদি দ্বীনক

পাৰ্থিবতাৰ ওপৰত স্থান দিয়ে আৰু নিয়ম নীতি পালন কৰে তেন্তে আল্লাহ তায়লা ল'ৰা-ছোৱালীৰ ওপৰত দয়া বৰ্ণন কৰিব। এখন জুম্মাৰ খোতবাত হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) য়ে এই বিষয়ে বৰ্ণনা দি আছিল যে জিকৰে ইলাহি আৰু আল্লাহ তায়লাৰ সৈতে সম্পৰ্ক গঢ়াৰ বাবে আৰু ভালপোৱাৰ বাবে প্ৰয়োজন হ'ল আল্লাহ তায়লাৰ গুনাৱলী আগত ৰাখি নিজৰ নিজৰ সম্পৰ্ক স্থাপন কৰা হয়। আল্লাহ তায়লা প্ৰকৃত ভালপোৱা তেতিয়া অৰ্জন হয় এয়া হ'ল কুদৰতি নিয়ম যে সকলো পাৰ্থিব সম্পৰ্ক আৰু ভাল পোৱাৰ বাবে এয়া প্ৰয়োজন যে যাৰ সৈতে ভাল পোৱা গঢ়ি উঠে কমপক্ষে তাৰ চাৰিত্ৰিক চিত্ৰ আৰু ফটোৰ জৰিয়তে পছন্দ অপছন্দৰ যেন প্ৰকাশ হয়। লগতে আৰু কয় যে ভাল পোৱা সৃষ্টিৰ বাবে কোনো ব্যক্তিত্ব সন্মুখত হোৱা প্ৰয়োজন যেনেকৈ অনুমতি ইছলামে প্ৰদান কৰিছে। এয়া কোনো নতুন কথা নহয়। আজিৰ যুগত বিবাহ বন্ধনৰ বাবে ফটো আদান প্ৰদানহয়। ইছলামে কয় যে যেতিয়া তুমি বিয়া কৰাবা চেহেৰা চাই লবা আৰু যেতিয়া প্ৰত্যক্ষ ভাবে দেখাৰ সুবিধা নাথাকে আজিৰ যুগত ফটোৰ সহায় লব পাৰে যি পদ্ধতি আগতেও আছিল।

হযুৰ আনোৱাৰ (আঃ) য়ে ইয়াৰ পিছত অ-জমাতি এজন মৌলভীৰ ঘটনা বৰ্ণনা কৰে কেনেকৈ তেওঁ হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ৰ বিৰুদ্ধে হিংসা বিদ্বেষ সৃষ্টি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। কেনেকুৱা মিছা মাতিছিল আৰু এতিয়াও মিছা মাতে আৰু তেখেত (আঃ) ক দোষাৰোপ কৰে। হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) য়ে কয় যে- তেওঁ লোকে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ক যাদুকৰ বুলি কৈছিল। মোৰ মনত আছে, এজন বন্ধুয়ে কৈছিল যে ফিৰোজ পুৰ অঞ্চলত এজন মৌলভীয়ে নিজৰ ভাষণত কৈছিল যে আহমদী সকলৰ কিতাপবোৰ পঢ়িব নালাগে আৰু কাৰিয়ানলৈ কেতিয়াও যাব নালাগে আৰু এই মিছলীয়ায় মানুহক নিজৰ মনে সজা ঘটনা এটা নিজৰ কথাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতে শুনায়। কিন্তু আল্লাহ তায়লা উপযুক্ত সময়তে সেয়া মিছা বুলি প্ৰতিপন্ন কৰি দেখুৱায়। ইয়াতো সেই একেই ঘটনা ঘটে। সেই বৈঠকত এজন অ-আহমদী উকিলো উপস্থিত আছিল, তেওঁ এজন পৰিত্ৰ চেতা লোক আছিল, তেওঁ কেতিয়াবা প্ৰথম খলিফাৰ ওচৰত চিকিৎসাৰ বাবে আহিছিল। তেওঁ কয় যে আপোনালোকে জানে যে মই আহমদী নহয় কিন্তু মই চিকিৎসাৰ বাবে তালৈ গৈছিলো, গতিকে মৌলভী চাহাবে যিবোৰ কথা কৈছে সকলো মিছা। হজৰত মুচলেহ মাওউদ (ৰাঃ) য়ে কয় যে এতিয়াও এনেকুৱা বহুত মানুহ আছে যিসকলে ভাবে ইয়াত যাদু আছে যাৰ ফলত এই জমাতত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা মানুহবোৰক গালি শপনি পাৰিলে, মাৰধৰ কৰিলে, অসন্মান কৰিলে, ধনমালৰ লোকচান কৰিলেও আহমদীয়ত এৰিব নোৱাৰে। সিহঁতে ভাবে যে মাৰধৰ, গালি শপনি ক্ষয় ক্ষতিৰ বাবে এই সকলে ভয় কৰিব কিন্তু কোনো বিষয়েই ইহঁতৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলাব নোৱাৰে গতিকে নিশ্চয় কোনো যাদু আছে যাৰ ফলত এই লোক সকলে ঈমানৰ ওপৰত অলৰ অচৰ থাকে। আল্লাহ তায়লা এনে মিছলীয়া মৌলভী সকলৰ পৰা উন্নতক বক্ষা কৰক আৰু মানুহক সত্য চিহ্নিত কৰাৰ সামৰ্থ দান কৰক আৰু আমালোকক আমাৰ দায়িত্ব বুজাৰ তৌফিক দান কৰক।

খোতবা জুম্মাৰ শেষত হযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে মকৰ্ৰমা ছকিনা নাহিদ বিনতে মকৰ্ৰম মহম্মদ দ্বিন চাহাব মৰহুম আৰু মকৰ্ৰম শওকত গনি চাহাব ইবনে কাজি আব্দুল গনি চাহাবৰ নামাজে জানাজা গায়েব পঢ়াৰ ঘোষণা কৰে। আল্লাহ তায়লা ইহঁতৰ মৰ্যদা উন্নীত কৰে যেন। (আমিন)

*****

Assamese Khulasa Khutba Jumma Huzoor Anwar 8th April 2016

Book Post (Printed Matter)

To

_____

_____

_____

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/N- IV , Bongaigaon Assam 783384. M:-+919864337890